

Sygn. akt II KO 17/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Michał Laskowski

SSN Andrzej Stępka

w sprawie **P. B.**

po rozpoznaniu wniosku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 6 lutego 2014 r., sygn. akt V K (...),

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

**postanowił przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi
Okręgowemu w N.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 6 lutego 2014 r. (sygn. akt V K (...)) zwrócił się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości, w trybie art. 37 k.p.k., sprawy prowadzonej przeciwko oskarżonemu P. B. do rozpoznania przez Sąd Okręgowy w N.. Uzasadnieniem wniosku jest choroba oskarżonego (zespół korzeniowo–łędźwiowy na tle przepuklin jądra miazdżystego L4-L5 i L5-S1 oraz przebyte appendektomia i chlocystektomia), która uniemożliwia mu podróżowanie w pozycji siedzącej lub półleżącej jakimkolwiek niespecjalistycznym środkiem transportu na duże odległości. Oskarżony obecnie mieszka w G., co oznacza, że podróż do W. bez specjalistycznego transportu ambulansem nie jest możliwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 37 k.p.k., jako wyjątkowy, nie podlega interpretacji rozszerzającej. Przekazanie sprawy winno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zasadnie stwarzać przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie oraz o tym, że tylko przekazanie sprawy stworzy lepsze możliwości do trafnego rozstrzygnięcia w przedmiocie tego procesu. Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego odstępianie od rozpoznania sprawy w sądzie miejscowo właściwym ma charakter wyjątkowy i może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, że pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości (tak m.in. w postanowieniu SN z dnia 4 lipca 2006 r., V KO 55/06, Biul.SN 2006/8/17).

W niniejszej sprawie wniosek Sądu jest uzasadniony. Ustalony przez biegłego sądowego stan zdrowia oskarżonego faktycznie uniemożliwia mu udział w postępowaniu, o ile prowadzone byłoby ono w siedzibie Sądu Okręgowego w W., co w sposób ewidentny byłoby sprzeczne z dobrem wymiaru sprawiedliwości (art. 37 k.p.k.), zwłaszcza że prowadzenie tego postępowania z udziałem oskarżonego jest możliwe, tyle że przed innym sądem. Prawo uczestniczenia i aktywnego brania udziału w swoim własnym procesie stanowi jedno z podstawowych praw oskarżonego w demokratycznym państwie prawa. Państwo to winno dążyć do zapewnienia efektywnej realizacji tego uprawnienia, nawet gdy konieczne jest odstępianie od ogólnej właściwości miejscowej sądu. W niniejszej sprawie uzasadnione powody związane z stanem zdrowia oskarżonego nakazują tak uczynić.

W tym stanie rzeczy należało orzec, jak w sentencji postanowienia.